

Anemones de Tenerife.

Els fons marins tinerfenys, banyats pels corrents atlàntics rics en nutrients, són un assentament ideal per a les anemones de mar.

Aquests animals solitaris, emparentats amb les meduses, pertanyen a un orde d'antozous hexacoralaris, que comprén més de 800 espècies.

Fixes al substrat, presenten una corona de tentacles que, en algunes espècies, supera el centenar. En el centre de la corona, el disc bucal.

L'aliment és captat pel mucíl·lag dels tentacles, que el dirigeixen directament a l'orifici bucal, com ocorre en el cas d'este ceriant, que s'alimenta dels organismes del plàncton.

Els cilis creen una capa mucilaginosa amb el plàncton i el van espentant a la placa bucal. Les restes no ingerides s'eliminen per mitjà de moviments contraris de les pestanyes després d'un període que oscil·la entre 12 i 24 hores.

Alguns peixos s'alberguen davall els tentacles dels ceriants i de les anemones mentres esperen que quede al seu abast alguna presa. És el cas d'este gobi, que roman en repòs sobre el fons marí gràcies al disc ventral format per les seues aletes fusionades, atent a la presència d'algun crustaci, mol·lusc o cuc que pugua emportar-se a la boca.

Esta vegada la presa no es va fer esperar.

Altres organismes, majoritàriament crustacis, com a xicotetes cabres o gambetes, aprofiten la capacitat urticant d'algunes anemones per a protegir-se dels seus depredadors i, així, alimentar-se d'una manera més segura.

En les anemones, el tipus de reproducció varia segons les espècies. Algunes són hermafrodites i altres presenten separació de sexes. Els ous s'expulsen a l'exterior o bé es desenrotllen en el cos de la mare.

En ambdós casos, les larves formaran part del plàncton i moltes d'elles constituïran l'aliment d'altres animals marins.

La gambeta geperuda, sol viure associada a les anemones, on s'alimenta. S'oculta en el peu i entre els tentacles quan sent perill. En presència d'amenaça, alça la cua i la mou, alhora que arqueja el dors a manera de gepa.

Encara que les anemones s'alimenten principalment de plàncton, xicotets mol·luscos i crustacis, a vegades, alguns veïns confiats poden convertir-se en les seues preses.

A l'acostar-se massa, este gobi ha sigut víctima del verí paralitzant del nematocist. Una vegada atrapat, ja no pot escapar de la pressió i la succió de l'anemone

A poc a poc, per mitjà de moviments ondulants, la presa serà ingerida i introduïda en la cavitat gastrovascular, on les substàncies mucilaginoses ho lubrifiquen i els enzims digestius duen a terme la digestió de tan suculent aliment.

Ara l'anemone té molt de treball, però val la pena, perquè d'una sola vegada ha obtingut una gran quantitat de nutrients.